

Література

1. Молдован О. Державні фінанси України: досвід та перспективи реформ: монографія / О. О. Молдован. — К.: НІСД, 2011. — 380 с.
2. Taxation trends in the European Union — Focus on the crisis: The main impacts on EU tax systems. — Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2011 — 38 p.
3. Перспективи економіки України в умовах глобальної макроекономічної нестабільності. Аналітична доповідь. — К.: НІСД, 2012. — 43 с.

Ромашко І.В.

«Облік і аудит», 4 курс,

Кременчуцький національний університет

імені Михайла Остроградського

Науковий керівник — старший викладач Циган Р.М.

НЕДОСКОНАЛІСТЬ МЕХАНІЗМУ ВПРОВАДЖЕННЯ ПОДАТКУ НА НЕРУХОМІСТЬ

Розвиток податкового законодавства в Україні спровокував виникнення нових податків, зборів і платежів до бюджету різних рівнів. Така активізація державної політики у сфері оподаткування у подальшому має збільшити податкові надходження до бюджету. Розширення сфери податкового навантаження торкнулося і громадян України, що не зайняті у сфері підприємницької діяльності. Водночас, існує проблема щодо нерациональності визначення бази оподаткування з метою збільшення податкових доходів держави.

Величина податкових надходжень до державного бюджету складається з сум існуючих і нововведених податків, одним з яких є податок на нерухоме майно, що буде стягуватися з 01 січня 2013 року.

З метою обґрунтування доцільності впровадження цього податку в Україні треба дослідити досвід високорозвинених держав. У різних європейських країнах введення та сплата даного податку не являється незвичним та інноваційним. У Болгарії, Литві та Німеччині законодавство визначає податок на об'єкт нерухомості залежно від вартості житла, оціненого на діючому ринку нерухомості. Ще одним критерієм, яким керуються при оподаткуванні нерухомості виступає площа та розташування нерухомого майна, це зокрема практикується у Чехії та Італії.

Не менш доцільним є різновид визначення об'єкта оподаткування нерухомості, як кадастрова оцінка землі. У Туреччині та Латвії при визначенні бази оподаткування ґрунтуються саме на даному виді розрахунку податку. В перспективі Росія планує застосувати саме цей метод розрахунку податку на нерухомість.

Механізм введення в Україні податку на нерухоме майно з точки зору дохідності можна поставити під сумнів. Перш за все, об'єктом нерухомості виступає «житлова нерухомість», а не вся площа загалом. Така база розрахунку значно зменшує кількість потенційних платників, що мають загальну площу житла від 250 до 300 м². Отже, запланований обсяг сум сплати податку на нерухомість держава за такої ситуації не отримає. Більш доцільним та ефективним може бути визначення бази оподаткування виходячи з купівельної вартості житла, який є реальним показником доходів, що купує дану нерухомість, місця розташування об'єкта нерухомості та термін давності, за яким така нерухомість була введена в експлуатацію.

Органи місцевого самоврядування повинні самостійно визначати розмір пільг, щодо вартості об'єкта нерухомості зважаючи на кількість середньорічної купівлі нерухомості за регіоном, з метою здійснення індивідуального підходу до кожної територіальної одиниці.

Таким чином, механізм обчислення податку на нерухомість дасть змогу залучати додаткові кошти до бюджету тільки за умов врахування запропонованих зауважень, у частині визначення бази оподаткування. Також, необхідно використовувати світовий досвід з проведення оцінки оподаткованого майна, що призведе до скорочення кількості громадян, які не мають фінансової можливості сплатити податок, хоча за діючими нормами закону підпадають під визначення реальних платників податку на майно.

Складановський О.В.

«Менеджмент ЗЕД, IV курс»

Нікопольський факультет

Запорізького національного університету

Науковий керівник — к.е.н., доцент Євтушенко Н. О.

ФІСКАЛЬНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ: СУЧАСНИЙ СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ